

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/199/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615205354
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7615205354.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Oľgy Mičietovej v spore žalobcu Východoslovenská energetika a.s., so sídlom Košice, Mlynská 31, IČO: 44 483 767, zast. JUDr. Marekom Hroudou, advokátom, so sídlom Košice, Krmanova 16, Košice, IČO: 35 571 195, proti žalovanej L. U., F.. XX.X.XXXX, T. J. F.Á. R., Č. X, korešpondenčná adresa H..Z.. T. XX, J. F. R., o zaplatenie 1.226,13 € s prísil, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2C/169/2015 - 254 zo dňa 10.6.2020

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby o zaplatenie istiny 69,87 € a rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2C/169/2015-254 z 10.6.2020 v tejto časti zrušuje a konanie zastavuje.

P o t v r d u j e rozsudok v prevyšujúcej časti s tým, že zo sumy 94,87 € je žalovaná povinná zaplatiť 5, 50 % úrok z omeškania ročne od 1.10.2013 do 17.6.2020 a zo sumy 25 € 5, 50 % úrok z omeškania ročne od 18.6.2020 do zaplatenia.

Priznáva žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi umu 1.226,13 € s 5,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 972,04 € od 1.5.2013 do zaplatenia, s 5,50 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 94,87 € od 1.10.2013 do zaplatenia, s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 119,57 € od 1.3.2014 do zaplatenia, s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 39,65 € od 5.4.2014 do zaplatenia, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 1.226,13 € s príslušenstvom ako náhradu plnenia za žalobcom dodanú elektrinu. Skutkovo žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca - Východoslovenská energetika a.s., so sídlom Košice, Mlynská 31, Košice, zapísaná v registri Okresného súdu Košice I, oddiel Sa, vložka č. 1203/V a žalovaná uzavreli dňa 4.2.2013 zmluvu o dodávke elektriny pre domácnosti č. 1201481, na základe ktorej žalovaná odoberala elektrinu z distribučnej sústavy na odbernom mieste Česká 2, Spišská Nová Ves elektromer č. 110034042, ako aj na odbernom mieste Sadová 1, Spišská Nová Ves elektromer č. 4621650 a elektromer č. 4629633. Žalovaná sa zaviazala hradiť žalobcovi, resp. pôvodne jeho právnomu predchodcovi riadne a včas odplatu za dodanú elektrinu vo forme mesačných preddavkových platieb na základe ročného periodického vyúčtovania spotreby elektriny. Za obdobie od 3.10.2012 do 7.3.2013 jej bola vyúčtovaná spotreba elektriny na predmetnom odbernom mieste faktúrou č. 7200116012 zo dňa 19.3.2013 na sumu 1.195,04 € s lehotou splatnosti do 30.4.2013 (z toho žalobca žaluje iba sumu 972,04 €). Za obdobie od

5.2.2013 do 13.8.2013 bola žalovanej vyúčtovaná spotreba elektriny na predmetnom odbernom mieste faktúrou č. 7224128229 zo dňa 20.8.2013 na sumu 94,87 € s lehotou splatnosti do 30.9.2013. Za obdobie od 16.8.2013 do 16.1.2014 bola žalovanej vyúčtovaná spotreba elektriny na predmetnom odbernom mieste faktúrou č. 7280124767 zo dňa 20.1.2014 na sumu 144,57 € s lehotou splatnosti do 28.2.2014 (z toho žalobca žaluje iba sumu 119,57 €). Za obdobie od 17.1.2014 do 6.3.2014 bola žalovanej vyúčtovaná spotreba elektriny na predmetnom odbernom mieste faktúrou č. 7217196276 zo dňa 21.3.2014 na sumu 39,65 € s lehotou splatnosti do 4.4.2014. Pohľadávka žalobcu ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 1.226,13 €. Žalobca resp. jeho právny predchodca vyzval žalovanú k zaplateniu pohľadávky predžalobnou upomienkou, pohľadávka bola rovnako vymáhaná prostredníctvom mimosúdneho inkasa, napriek tomu doposiaľ uhradená nebola. Uplatnil i príslušný úrok z omeškania.

3. Dňa 10.4.2015 súd prvej inštancie vydal platobný rozkaz sp. zn. 2C 169/2015-15, proti ktorému podala žalovaná v zákonnej lehote odôvodnený odpor, čím sa podľa v tom čase platnej právnej úpravy platobný rozkaz zrušil.

4. V súvislosti s námietkou žalovanej o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu súd konštatoval, že táto je nedôvodná a žalobca je vo veci aktívne legitimovaný. Uviedol, že dňa 19.6.2014 sa u právneho predchodcu žalobcu, spoločnosti Východoslovenská energetika a.s., so sídlom Mlynská 31, Košice, IČO: 36 211 222, ktorý uzavrel so žalovanou tri zmluvy o dodávke elektriny pre domácnosti, konalo valné zhromaždenie, ktoré s účinnosťou k 1.7.2014 rozhodlo o prevode časti podniku právneho predchodcu žalobcu týkajúcej sa divízie Obchod vo forme nepeňažného vkladu do základného imania žalobcu (VSE Development, a.s., Mlynská 31, Košice, IČO: 44 483 767). Súčasne bolo s účinnosťou od toho istého dňa rozhodnuté aj o tom, že s prevodom časti podniku sa mení aj obchodné meno žalobcu a to tak, že sa bude volať Východoslovenská energetika a.s. (namiesto pôvodného obchodného mena - VSE Development, a.s.) a právny predchodca žalobcu sa premenuje na spoločnosť Východoslovenská energetika Holding, a.s. Tieto skutočnosti sú predmetom Notárskej zápisnice zn. N498/2014 Ny 23235/2014 NCRIS 23872/2014 z 19.6.2014 spísanej notárkou E. E. J.. V dôsledku rozhodnutia právneho predchodcu žalobcu o prevode časti podniku ku dňu 1.7.2014, prešli prevodom všetky jeho práva a záväzky týkajúce sa činnosti dodávky elektriny na súčasného žalobcu, o čom svedčí zmluva o prevode časti podniku z 19.6.2014 a protokol o odovzdaní, vrátane zoznamu odberateľských zmlúv na dodávku elektriny, z ktorého je zrejmé, že na súčasného žalobcu boli prevedené i záväzky vyplývajúce zo zmlúv o dodávke elektriny pre domácnosti uzavretých s L. U., Sp. Nová Ves, číslo zákazníka 5100954433. Tieto písomnosti sú založené na súde v registri pod spisovou značkou 1SprV/283/2014 a vyplývajú aj z aktuálneho výpisu z Obchodného registra SR vedeného Okresným súdom Košice I.

5. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanou 3 zmluvy o dodávke elektriny pre domácnosti- zmluvu č. 1187065 (č. OM 320128) z 3.10.2012 viažucu sa k odbernému miestu Č. X, J. F. R., zmluvu č. 1201481 (č. OM 686010) zo 4.2.2013 viažucu sa k odbernému miestu J. X, J. F. R. (byt č. 7.4.) a zmluvu č. 1225630 (č. OM 689439) viažucu sa k odbernému miestu J. X, J. F. R. (byt č. 4.3.). Na základe uvedených zmlúv boli žalovanej vyúčtované celkovo 4 faktúry-faktúrou č. 7200116012 z 19.3.2013 za obdobie od 3.10.2012 do 7.3.2013 bola vyúčtovaná spotreba elektriny na odbernom mieste Č. X, J. F. R. (zmluva č. 1187065) na sumu 1.195,04 € s lehotou splatnosti do 30.4.2013 (z toho žalobca žaluje iba sumu 972,04 €). Podľa rozpisu položiek dodávka a distribúcia elektriny predstavuje sumu 1.515,04 €. Od tejto sumy boli odpočítané zaplatené preddavkové platby vo výške 320 € (4x po 80 € uhradené dňa 16.11.2012, 18.12.2012, 17.1.2013, 18.2.2013). Z toho dôvodu bola faktúra vystavená pôvodne na sumu 1.195,04 €. Žalovaná preukázala úhradu platieb za mesiace 11/2012, 12/2012 a 1/2013, spolu vo výške 240 €. Následne žalobca na uvedenú faktúru započítal platbu vo výške 223 € (suma 154 € uhradená 7.10.2013 a 3x 25 € uhradené dňa 15.11.2013, 11.12.2013, 13.1.2014). Sumu 25 € zaplatenú v 12/2013 preukázala i žalovaná. Z uvedeného vyplýva žalovaná suma 972,04 €. Faktúrou č. 7224128229 z 20.8.2013 za obdobie od 5.2.2013 do 13.8.2013 (ukončený odber) bola žalovanej vyúčtovaná spotreba elektriny na odbernom mieste J. X, J. F. R. (zmluva č. 1210481, byt 7.4)) na sumu 94,87 € s lehotou splatnosti do 30.9.2013. Podľa rozpisu položiek dodávka a distribúcia elektriny predstavuje sumu 244,87 €. Od tejto sumy boli odpočítané zaplatené platby vo výške 150 € (6 x po 25 € uhradené dňa 8.3.2013, 18.4.2013, 9.5.2013, 7.6.2013, 15.7.2013, 12.8.2013). Žalovaná predložením dokladov SIPO preukázala úhradu preddavkov za mesiace 3, 5 a 6/2013 a predložením poštových ústrižkov za mesiace 4 a 7/2013, t.j. za 5 mesiacov po 25 €, spolu 150 €. Z toho dôvodu bola faktúra vystavená na sumu 94,87 €. Faktúrou 7280124767 z 20.1.2014 za obdobie od 16.8.2013 do 16.1.2014 bola žalovanej vyúčtovaná spotreba elektriny na odbernom mieste J. X,

J. F. R. (zmluva č. 1225630, byt 4.3.) na sumu 144,57 € s lehotou splatnosti do 28.2.2014 (z toho žalobca žaluje iba sumu 119,57 €). Podľa rozpisu položiek dodávka a distribúcia elektriny predstavuje sumu 219,57 €. Od tejto sumy boli odpočítané zaplatené preddavkové platby vo výške 75 € (3x po 25 € uhradené dňa 9.10.2013, 11.12.2013, 12.2.2014). Z toho dôvodu bola faktúra vystavená pôvodne na sumu 144,57 €. Následne bola na uvedenú faktúru započítaná platba 25 € uhradená dňa 9.10.2013. Žalovaná preukázala úhrady platieb za mesiace 8, 9, 10, 11, 12/2013 a 1, 2/2014, t.j. 7 platieb po 25 € spolu 175 €, avšak na túto žalovanú faktúru jej boli započítané iba štyri platby, teda 100 € a zvyšok bol započítaný na prvú zo žalovaných faktúr, teda z uvedeného vyplýva žalovaná suma 119,57 €. Faktúrou č. 7217196276 z 21.3.2014 za obdobie od 17.1.2014 do 6.3.2014 (ukončený odber) bola žalovanej vyúčtovaná spotreba elektriny na odbernom mieste Sadová 1, Spišská Nová Ves (zmluva č. 1225630, byt 4.3) na sumu 39,65 € s lehotou splatnosti do 4.4.2014. Na túto faktúru neboli započítané žiadne platby zo strany žalovanej. Celková výška dlhu tak zo štyroch faktúr činila 1226,13 €.

6. Po právnom posúdení podľa § 100 ods. 1, §101, § 110 ods. 3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 17 ods. 13, § 36 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike súd na základe uvedeného žalobe ako dôvodnej vyhovel a zaviazal žalovanú zaplatiť aj úrok z omeškania, lebo riadne do dátumu splatnosti neuhradila svoj dlh žalobcovi. Nezohľadnil v prospech žalovanej platbu z nečitateľným dátumom úhrady vo výške 80 € vloženú v hotovosti dňa 15.8.2012 ani platbu 25 € uhradenú v 9/2012, pretože išlo o platby na inú zmluvu a boli realizované v čase, keď ani jedna zo žalovaných zmlúv nebola uzavretá. K návrhu žalovanej, aby jej súd započítal platbu za dva ističe po 184, 50 € súd uviedol, že úhradu týchto platieb žalovaná nepreukázala. Žalobca síce potvrdil evidenciu jednej platby za istič vo výške 184,50 €, avšak táto bola uhradená žalovanou v prospech iného subjektu a to Východoslovenskej distribučnej a.s. Žalovanou vznesenú námietku premlčania súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Uviedol, že žaloba bola podaná dňa 2.4.2015 a v najstaršej vyhotovenej faktúre č. 7200116012 z 19.3.2013, splatnej dňa 30.4.2013, sú žalované úhrady nezaplatených platieb za odber elektrickej energie za obdobie od 3.10.2012, (kedy došlo k uzavretiu prvej žalovanej zmluvy o odbere elektrickej energie pre domácnosti) do 7.3.2013. Z uvedeného vyplýva, že 3-ročná premlčacia lehota neuplynula.

7. O trovách konania rozhodol súd tak, že tieto priznal úspešnému žalobcovi voči žalovanej aplikujúc ust. § 255 ods. 1 CSP.

8. Rozsudok napadla včas podaným obšírnym odvolaním žalovaná uplatňujúc odvolacie dôvody podľa ust. 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP, t.j. neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Domáhala sa zrušenia alebo zmiernenia nepriaznivého rozhodnutia, poukazovala na svoje postavenie spotrebiteľky a na ochranu slabšej strany v konaní. Zopakovala skutočnosti uvádzané pred súdom prvej inštancie, vrátane námietky premlčania, v podstatnom tvrdila, že dňa 15.6.2020 zaplatila sumu 69,87 € k zmluve č. 1201481. Tvrdila, že žalobca nesprávne postupoval v účtovaní preddavkových platieb a dostával ju do omylu, keďže si tak nedokázala riadne kontrolovať spotrebu s jej hradenými preddavkami a zistiť skutočný stav možných nákladov za spotrebovanú energiu od 5.2.2013 do 13.8.2013. Zopakovala, aké platby podľa nej na ktorú zmluvu zaplatila. Prvú zmluvu č. 1187065 (č. OM 320128) zo dňa 3.10.2012 viažucu sa k odbernému miestu Č. X, J. F. R. neuznala a trvala na námietke premlčania. Žalobca má chaos v evidencii a preto tvrdila, že nevie, na akom základe sa od nej domáha ďalších platieb. Argumentovala tým, že žalobcovi 2x uhradila sumu 184,50 € za ističe a túto sumu žiadala zohľadniť pri účtovaní možného doplatku. Tvrdila, že žalobca zneužíva svoje postavenie, poškodzuje spotrebiteľa a koná v rozpore s CSP a čl. 3 ods. 1, 2 Smernice Rady 93/13/EHS. Vyslovila názor, že súd prvej inštancie mohol byť voči nej zaujatý, čo vyvodzovala z vyjadrenia súdu na pojednávaní dňa 10.6.2020, v ktorom súd uviedol, smerom k žalovanej, že ona vždy príde s niečím novým a žalobca má krásne vyúčtovanie. Odvolateľka tvrdila, že súd v priebehu konania vyslovil stanovisko, že ak by došlo k tomu, že bude žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi doplatok, bude jej umožnené platiť dlh v splátkach, avšak sudkyňa, ktorá vo veci rozhodla, jej toto neumožnila.

9. Žalobca označil odvolanie žalovanej za nedôvodné a nedostatočne skutkovo aj právne odôvodnené, pričom nie je naplnený ani jeden z odvolacích dôvodov. Žiadal aby odvolací súd potvrdil rozsudok, nakoľko je vecne správny a zaviazal žalovanú aj k náhrade trov odvolacieho konania.

10. Žalovaná v replike k odvolaniu zotrvala na dôvodoch, ktoré uviedla k odvolaní, pričom argumentovala najmä ochranou slabšej strany - spotrebiteľa, ktorou ona v tomto konaní bola.

11. Žalobca v písomnom vyjadrení odkázal na svoje predchádzajúce vyjadrenia.

12. Na výzvu odvolacieho súdu, či eviduje platbu žalovanej na faktúru č. 7224128229 vo výške 69,87 € z 15.6.2020 žalobca oznámil, že túto platbu eviduje a žalobu v tejto časti berie späť, teda sa domáha zaplataenia istiny 1.156,26 € s tým, že zo sumy 94,87 € žiada priznať úrok z omeškania vo výške 5,50 % od 1.10.2013 do 17.6.2020 a zo sumy 25 € (94,87 € - 69,87 €) úrok vo výške 5,50 % od 18.6.2020 do zaplataenia.

13. Žalovaná sa k čiastočnému späťvzatiu žaloby nevyjadrila.

14. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP, z hľadiska odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 25.11.2021 o 9.50 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

15. Žalovaná uplatnila odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP.

16. Žalovanou uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a/ CSP (odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky) spočíva v absencii podmienok, za ktorých súd môže konať a rozhodnúť. Skúmanie splnenia procesných podmienok je úradnou povinnosťou súdu počas celého priebehu konania. Vadou predpokladanou v cit. ust. trpí konanie najmä v prípade, ak súd prejednal a rozhodol vec tak, že porušil zásadu ne ultra petitem (okrem prípadov podľa § 216 ods. 2 CSP), ak prejednaný a rozhodnutý spor nepatrí do právomoci súdu, ak neboli dodržané ustanovenia o vecnej príslušnosti, osobitnej výlučnej miestnej alebo kauzálnej príslušnosti súdu, v prípadoch chýbajúcej procesnej subjektivity strany sporu pri jeho začatí, v prípadoch nezastúpenia pred súdom procesne nespôsobilej osoby, v prípadoch litispendencie a res iudicata.

17. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa strane sporu znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd nedostatočne odôvodní svoje rozhodnutie, t.j. že dôvody rozhodnutia nespĺňajú požiadavky kladené ustanovením § 220 ods. 2, 3 CSP.

18. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (napr. nesprávne realizovaná manuálna povinnosť súdu a pod.).

19. Naplnenie odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP predpokladá, že strana navrhla dôkaz, ktorý bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ho nevykonal. Je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy stranami sporu. Nevykoná najmä dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré už boli preukázané iným

spôsobom alebo sú založené na zhodnom tvrdení strán. Tento odvolací dôvod súvisí s vyhodnotením potenciálnej relevancie navrhovaného dôkazu, ako aj prípustnosti jeho vykonania. Neúplné zistenie skutkového stavu je odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť, avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy stranami navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom.

20. Na tento odvolací dôvod nadväzuje odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g/ CSP, podľa ktorého zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Tento odvolací dôvod nie je vnímaný ako reálna vada rozhodnutia v zmysle chybného procesného postupu súdu pri zisťovaní skutkového stavu. Stav predpokladaný hypotézou tejto normy nemožno v kontradiktórnom spore ani objektívne dávať za vinu súdu, ktorý postupoval v intenciách prejednávacieho princípu. Zároveň však ide o stav, keď je možné doteraz zistený skutkový stav (skutkový stav neprávoplatného rozhodnutia) aktivitou strany sporu viac priblížiť „pravde“, čím sa rozhodnutie vo veci samej môže vo väčšej miere priblížiť ideálu spravodlivého rozhodnutia. Prípustnosť tohto odvolacieho dôvodu je potrebné vnímať v spojitosti s ust. § 366 písm. d/ CSP, z ktorého vyplýva, že novoty môže odvolateľ použiť v tomto prípade len vtedy, ak ich v konaní pred súdom prvej inštancie nemohol použiť bez vlastnej viny.

21. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplývajú z prednesov strán. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

22. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

23. Po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu prvej inštancie v rozsahu odvolacích námietok žalovanej (§ 379 ods. 1, § 380 ods. 1, 2 CSP) odvolací súd dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci nie sú preukázané a rozhodnutie súdu prvej inštancie je zákonné a vecne správne. Odvolací súd nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvej inštancie boli nesprávne, nezodpovedajúce tvrdeniam strán a vykonaným dôkazom, príp. založené na chybnom hodnotení vykonaných dôkazov alebo, že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývajú alebo nevyšli za konania najavo, opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo na zistený skutkový stav aplikoval nesprávny právny predpis alebo správne použitý právny predpis (právnou normu) nesprávne vyložil, príp. ho na zistený skutkový stav nesprávne aplikoval. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav veci, vzal do úvahy iba skutočnosti preukázané vykonanými dôkazmi, ktoré vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a nasl. CSP, v súlade so zákonom a správnym spôsobom vo vzťahu k uplatnenému nároku, prihliadajúc na rozhodujúce skutkové tvrdenia a relevantné argumenty sporových strán, a dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie. Uplatnený nárok tiež správne právne kvalifikoval a právne predpisy a relevantné zák. ustanovenia aj správne interpretoval a zo zisteného skutkového stavu vyvodil zodpovedajúce právne závery o právach a povinnostiach sporových strán.

24. Odvolací súd nezistil pochybenia ani v procesnom postupe súdu prvej inštancie porušujúce procesné práva strán alebo právo na spravodlivý proces, príp. odnímajúce stranám sporu možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie. Preto sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku vo vzťahu k skutkovým zisteniam a riešeným právnym otázkam (záverom) v prejednávanej veci, ktoré mali pre rozhodnutie podstatný

význam a zároveň v súlade s cit. ust. § 387 ods. 2 CSP konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku i jeho dôvodov, na ktoré v podrobnostiach odkazuje.

25. Skutočnosti, ktoré žalovaná uviedla v podanom odvolaní, nič nemenia na vecnej správnosti napadnutého rozsudku, lebo nie sú spôsobilé spochybníť správnosť skutkových záverov (skutkových zistení), ku ktorým dospel súd prvej inštancie, ním vykonaného hodnotenia vykonaných dôkazov a ani právnych záverov, na ktorých je preskúmané rozhodnutie založené a neumožňujú prijať rozhodnutie v danom spore v prospech žalovanej.

26. Súd prvej inštancie uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel, závery, ktoré prijal vysvetlil, uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil ako po stránke skutkovej tak aj po stránke právnej.

27. Odvolateľka neuviedla žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by pre ňu ako žalovanú privodili iné rozhodnutie. Námietky uvedené v odvolaní nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností (skutkového stavu) a právneho posúdenia veci. Odvolacie námietky boli už predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi dôsledne vysporiadal pri rozhodovaní v danej veci.

28. Pokiaľ odvolateľka namietala, že neuznáva zmluvu č. 1187065 (č. OM 320128) zo dňa 3.10.2012 viažucu sa k odbernému miestu Č. X, J. F. R., odvolací súd odkazuje na jej odpor (č.l. 18), v ktorom potvrdila, že dňa 3.10.2012 uzavrela zmluvu na odber elektrickej energie na tomto odbernom mieste. Pokiaľ ide o námietku premlčania s touto sa správne vysporiadal súd prvej inštancie a v podrobnostiach odvolací súd odkazuje na odôvodnenie jeho rozsudku. Opakovane uvádzaná argumentácia žalovanej, že je spotrebiteľkou, neznamena, že nemá plniť svoje povinnosti a riadne platiť zálohové platby v zmysle uzavretých zmlúv o dodávke elektriny pre domácnosti na dohodnutých odberných miestach. Žalovaná v konaní nepreukázala, aby žalobca v jej neprospech účtoval aj odber za jej už nebohého manžela A. U.. Pokiaľ ide o obranu žalovanej, že 2 x zaplatila platbu za istič po 184,50 €, odvolací súd odkazuje na odôvodnenie súdu prvej inštancie, z ktorých vyplýva, že žalovaná preukázateľne zaplatila za istič sumu 184,50 € jedenkrát inému právnenému subjektu ako je žalobca, preto táto jej obrana voči žalobcovi v tomto konaní je irelevantná (v tejto súvislosti viď č.l. 165 spisu), pričom žalovaná neuniesla dôkazné bremeno a nepreukázala, že žalobcovi zaplatila 2x184,50 € za ističe. Žalovaná o zmene pôvodnej zákonnej sudkyne vo veci (D.. R. C.), ktorá odišla do dôchodku, na D.. D. V. (tejto bola vec náhodným výberom prerozdelená a pridelená dňa 7.2.2020), vedela minimálne od 24.2.2020, kedy jej bolo doručené prvýkrát predvolanie na pojednávanie opatrené menom a priezviskom novej zákonnej sudkyne, preto nie je pravdivé tvrdenie žalovanej, že nevedela o zmene sudcu v konaní a bola by vzniesla námietku zaujatosti.

29. Pokiaľ ide o námietku odvolateľky týkajúcu sa možných splátok, ktoré druhá sudkyňa vo veci zvrátila (formulácia žalovanej) odvolací súd uvádza, že podľa ust. § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže určiť dlhšiu lehotu v odôvodnených prípadoch. Výnimka z tejto zásady je založená na vlastnej úvahe súdu, že pokiaľ sa jedná o peňažné plnenie, nemusí byť zaplatené do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ale v dlhšej lehote. Za takúto dlhšiu lehotu je pritom nad akúkoľvek pochybnosť potrebné považovať, i napriek výslovnému zneniu ust. § 232 ods. 3 posledná veta CSP, tiež plnenie vo forme splátok. Len výnimočne v odôvodnených prípadoch môže súd určiť dlhšiu ako zákonom určenú lehotu na plnenie. Každá takáto výnimka sa považuje za osobitnú výhodu povinného (dlžníka), ktorá však nesmie neprimerane zasahovať do právoplatne priznaných práv oprávneného (veriteľa). Ten totiž má vždy zaručené právo na uspokojenie priznaných nárokov v narušených súkromnoprávných vzťahoch. Z tohto hľadiska ide o zabezpečenie a realizáciu práva na súdnu ochranu oprávneného a zákonných záruk na definitívnu nápravu narušeného právneho vzťahu. Uvedená výhoda povinného musí byť podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver súdu, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci je vhodné určiť, že peňažné plnenie možno uskutočniť v splátkach. V prejednávanej veci takéto skutočnosti žalovanou preukázané neboli. Neslobodno opomenúť, že posúdenie finančných možností žalovanej pre účely úhrady dlžnej pohľadávky by malo byť súčasťou aktivít v procese prípadného núteného výkonu súdneho rozhodnutia, kedy dôjde jednak k dôslednému zisteniu majetku žalovanej a jednak k voľbe najvhodnejšieho spôsobu výkonu rozhodnutia.

30. V prejednávanej veci nebolo preukázané, aby konanie žalobcu v čase uzatvárania zmlúv so žalovanou ako spotrebiteľkou zasahovalo alebo bolo v rozpore s dobrými mravmi. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi v čase uzatvorenia zmlúv bol obsiahnutý v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa ust. § 4 ods. 8 tohto právneho predpisu predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so zžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby alebo môže prívodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Takéto konanie zo strany žalobcu nebolo zistené.

31. Predtým, ako sa rozsudok stal právoplatným, žalobca vzal žalobu čiastočne o zaplatenie sumy 69,87 € späť a žiadal, aby žalovaná bola zaviazaná zaplatiť mu istinu 1.156,26 € s 5,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 972,04 € od 1.5.2013 do zaplatenia, s 5,50 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 94,87 € od 1.10.2013 do 17.6.2020, s 5,50 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 25 € od 18.6.2020 do zaplatenia, s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 119,57 € od 1.3.2014 do zaplatenia a s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 39,65 € od 5.4.2014 do zaplatenia.

32. Podľa § 370 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

33. V prejednávanej veci vzal žalobca žalobu proti žalovanej čiastočne späť po vyhlásení rozsudku vo veci súdom prvej inštancie skôr, ako tento rozsudok nadobudol právoplatnosť. Žalovaná sa k čiastočnému späťvzatiu nevyjadrila. Odvolací súd pripustil preto čiastočné späťvzatie žaloby proti žalovanej, zrušil rozsudok a konanie zastavil v späťvzatej časti a v súvislosti s tým upravil aj nárok žalobcu v časti úrokov z omeškania a zo sumy 25 € (94,87 € - 69,87 € = 25 €) priznal žalobcovi zákonné úroky z omeškania od 18.6.2020 do zaplatenia.

34. Záverom odvolací súd zároveň poukazuje na to, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovou stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/2003).

35. Odvolací súd zdôrazňuje, že základom jeho potvrdzujúceho rozhodnutia bola právna úprava obsiahnutá v ust. § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 350/2009 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 170/2005, v intenciách ktorých pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie závery napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a preto postačuje len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom rozsudku.

36. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 256 ods. 2 CSP a úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnej žalovanej.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0. (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).